35ste jaar. — Nr 141. Zaterdag 24 november 1888.

Men schrijft in : te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaanwórden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

# DE POSTRIJDER

## DER PROVINCIE LIMBURG.

**Abonnement**

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar
Aankondigingen **15** cent^mes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikel vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

☞ De personen die een abonnement aan den *Postrijder* nemen voor het jaar 1889 zullen het blad gratis ontvangen van den dag hunner inschrijving tot aanstaande nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 24 NOVEMBER.

## Van alles wat.

In ons nummer van donderdag, meldden wij dat, volgens de verklaringen door M. Beernaert in de kamers gedaan, het overschot voor het jaar 1887 **veertien millioenen** bedraagt en dat het dit jaar niet geringer zal zijn.

De liberale bladen kunnen het niet opkrijgen dat minister Beernaert alle jaren zooveel overschot heeft, zegt met veel reden het *Fondsenblad* van Gent.

Immers toen Graux de sleutels van de geldkas had, ging dat heel anders ; men zat altijd op den boôm.

« Maar, » zegt de *Flandre libérale* « men kan het bestuur van M. Beernaert niet vergelijken met dat van M. Graux. Deze had meer geld ooodig, dat is waar, maar zijn bestuur was ook veel beter. »

Dat is uw gedacht, *Flandre*, en voor u was het bestuur van Graux onverbeterlijk, dat begrijpen wij. Immers dan waren er schotel-enkwesten, waar een sekretaris dertig duizend frank kon bij verdienen ; en eenige volksvertegenwoordigers konden twee honderd frank per zitting opstrijken, boven een lekker smulpartijtje. Onder dat betrek is het bestuur schromelijk versteerd, *Flandre*, en gij hebt geen ongelijk te klagen.

Maar wij, wij vinden het nu veel beter, en 't schijnt dat de brusselaars ook van ons gedacht zijn.

Zij konden over eene maand Graux kiezen als zij wilden, en ze kozen Powis.

Welke ondankbaarheid !

⁂

De Kamer heeft donderdag de bespreking begonnen over het wetsontwerp betreffende het gebruik van het vlaamsch in straf zaken.

De beraadslaging schijnt nog al hevig te zullen worden, want MM. Coremans en Delaet, van den kant der vlamingen, en MM. Hanssens en Neujean, van den kant der walen, hebben malkander nogal bitsige opmerkingen gemaakt.

⁂

De koning heeft eene som gelds gestuurd aan den hertog d'Ursel, gouverneur van Henegauw, voor de families der slachtoffers van de koolmijnramp te Dour.

Elk der een en dertig huisgezinnen van Dour welke door de koolmijnramp beproefd geweest zijn, zullen van wege den koning eene som van 100 fr. ontvangen.

⁂

In Duitschland gebeuren er tegenwoordig aardige dingen : onlangs werd Bismarck doktor in de godsgeleerdheid, zoodat bij volgens de *Kreuzzeitung* het recht heeft den preekstoel te bestijgen en hier en daar als « dominee Bismark » preeken te houden.

Verleden maandag woonde keizer Wilhelm de predikatie bij in de katholieke kerk van Potsdam.

Voor dit leste was overigens eene bijzondere aanleiding : de katholieke rekruten moesten daar den eed afleggen, evenals de evangelische rekruten in de protestansche kerk. De keizer bezocht achtereenvolgens beide kerken en liet in zijne tegenwoordigheid den eed zweren.

Ten 9 uren was de plechtigheid begonnen in de protestansche garnizoenskerk, ten 10 uren nam zij eenen aanvang in de katholieke kerk, waar allereerst eene stille H. Mis werd opgedragen, gedurende welke de *Cecilia-Vereeniging* eenige zangstukken uitvoerde.

Tegen 11 uur verscheen de keizer met groot gevolg. Pastoor en kapelaan, kerkbestuur en gemeente vertegenwoordiging traden hem te gemoet in het portaal en geleidden hem en zijn gevolg naar gereedstaande zetels, ter zijde van het altaar. Pastoor Beyer besteeg nu den preekstoel en hield eene kernachtige toespraak over de heiligheid van den eed en het gewicht van den eed op 't vaandel in 't bijzonder.

Terwijl vervolgens een officier den eed liet afleggen, stond de keizer in militaire houding, zoolang de beëediging duurde.

Daarna nam de pastoor nogmaals het woord om de soldaten als zijne parochianen, als zijne kudde, toe te spreken en hen tot trouwe vervulling hunner godsdienstplichten, zoowel als hunner plichten jegens keizer en vaderland, te vermanen.

Terwijl vervolgens de Cecilia vereeniging zich opnieuw deed hooren, werd den keizer eerbiedig uitgeleide gedaan tot in het portaal, waar hij van den pastoor, met een hartelijken handdruk, afscheid nam.

't Moest hier eens in België gebeuren, ge zoudt de liberale schreeuwers niet weinig hooren roepen over de « verpaping van het leger ! »

Ondertusschen geeft keizer Wilhelm daar een schoon bewijs van onpartijdigheid en verstand.

⁂

Buitengewoon groot is de hoeveelheid graan die sedert eenigen tijd in België ingevoerd wordt. Er wordt gemeld dat niet minder dan twee-entwintig schepen uit de enkele haven van Ibraïl, elk geladen met 25 tot 30 duizend hectoliters graan, binnen kort naar Antwerpen zullen vertrekken.

⁂

Men seint uit Weenen :

Tijdens zijn verblijf te Breslau, zou keizer Wilhelm de volgende woorden tot den prins-bisschop, Mgr Kopp, hebben gericht :

« Ik heb altijd dezen bewonderensweardigen grijsaard (den Paus) bemind, en ik betreur dat men mij tegenovergestelde gevoelens heeft toegekend. »

## Stads- & provincie nieuws

### Buurtspoorweg van Tongeren naar Lanaeken.

Een talrijke meeting werd verleden zondag gehouden in het lokaal van M. Marres te Vroenhoven, ter bekoming van den buurtspoorweg van Tongeren naar Lanaeken.

Alle belanghebbende gemeenten waren aldaar vertegenwoordigd door de leden van hunne collegen van burgemeester en schepenen of door gemeenteraadsheeren en door talrijke bijzondere inwoners.

Men bemerkte in de vergadering de heeren representanten van het arrondissement Tongeren en talrijke provinciale raadsleden uit alle belanghebbende kantons.

De zitting was voorgezeten door M. Henri Henrotte, burgemeester van Millen, die het doel der vergadering heeft uitgelegd en de voordeelen gewezen heeft welke de ontwerpen spoorweg moet verschaffen aan de gemeenten van een groot gedeelte der provincie Limburg, sedert te lang misdeeld van alle gemakkelijke en spoedige middelen van vervoer.

Met voldoening kunnen wij bestatigen dat geen de minste tegenstand zich tegen het ontwerp heeft opgedaan. De vertegenwoordigers der buitengemeenten, zoo wel als de leden van het schepenen college van Tongeren, zijn eenparig geweest om alle ondersteuning te leenen om den buurtspoorweg van Tongeren naar Lanaeken tot stand te brengen.

De wensch uitgedrukt door den meeting van Vroenhoven, ten voordeele van den ontworpen spoorweg, zal aan het gouvernement overhandigd worden ; hij zal niet weinig bijdragen om ons denzelven sp oedig te doen bekomen.

Verleden woensdag heeft te Tongeren het huwelijk plaats gehad van Mejufvrouw Mélanie Schreiber, met Mijnheer Vital Gilson, leeraar bij het koninklijk Atheneum.

Morgen, ter gelegenheid van het Sint-Cecilia feest, zal het zanggenootschap der Heilige Familie de mis in *sol* uitvoeren van Duguet.

Na de mis zal het schoon *Te Deum* van den heer Adr. Honhon, dat verleden zondag voor de eerste maal zoo wel gezongen werd, eene tweede maal uitgevoerd worden.

Ter gelegenheid van het feest der Heilige Cecilia, zullen de Fanfaren der Concordia morgen zondag de hoogmis in O. L. V. Kerk bijwonen en 's namiddags eene wandeling rond de stad doen.

### Concordia.

Ten voordeele der Fanfaren der Concordia, ter gelegenheid van den wedstrijd van Tilburg :

Zondag 2den december, om 7 1/2 uren, concert met de medehulp van MM. Wesphale en Delcroix, brusselsche kunstzangers, der Fanfaren en van het zanggenootschap *Ambiorix*.

Zondag, rond 4 1/2 uren namiddag, is de ballon « l'Industrie » te Brussel opgelaten, en in de nabijheid van Hasselt, dicht aan de oude Halte, neêrgekomen. De luchtreizigers, M. Godart, twee andere heeren en eene dame, waren welvarend en zijn 's avonds met den spoorweg naar de hoofdstad wedergekeerd, na eerst in het « Hôtel du Verre à Vin » het middagmaal te hebben genomen.

### Vlaamschen Schouwburg.

*Lakenstraat, Brussel.*

Gevolg gevende aan de menigvuldige vragen welke hem zijn toegekomen, heeft de Beheerraad besloten op Zondag 2 December eene DAGVERTOONING te geven van het aangrijpend drama DE TWEE WEZZEN.

Deze volksvoorstelling, *aan halve prijzen*, zal ten 1 1/2 ure beginnen. (Bureel open ten 1 uur.)

### Hof van Assisen.

Door arrest van den 20 november heeft het hof van beroep van Luik voor het hof van assisen der provincie Limburg verzonden den genaamde Renier Tilkin, oud 55 jaren, zonder beroep, woonachtig te Bilsen, onder beschuldiging van eenen moord begaan te hebben op den persoon van zijnen broeder Jan Tilkin, en eene moordpoging op den persoon van zijnen anderen broeder Alphonse Tilkin.

### Doofheid.

en geruischen in hoofd. De middel om zich er in huis van te genezen. Afzendig van eene brochuur van 132 geïllustreerde bladzijden tegen 0,30 centiemen. Zich te wenden tot J. H. NICHOLSON 4 Drouot Straat te Parys.

Komt te verschijnen en is te bekomen op het bureel van dit blad :

**Etude pratique sur les maladies charbonneuses des céréales**, door HYACINTHE VANDERYST, *Ingénieur, Landbouwkundige van den Staat.*

Prijs fr. 0,50.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* op vrijdag 14 DECEMBER.

### Sterfgeval.

Eergisteren is in onze stad overleden, in den ouderdom van 75 jaren, M. Gilles Mulleners, jongman.

Deze achtbare grijsaard was door al zijne medeburgers geacht en bemind.

De plechtige lijkdienst heeft dezen morgend, om 11 uren, onder eenen grooten toeloop van volk in O. L. V. Kerk plaats gehad.

## BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik :

De zaak van doktor Smeets, die men eerst meende voor de assisen te zullen zien verzenden, zal in 't begin der aanstaande maand voor de korrektionneele rechtbank worden opgeroepen.

— MOORD VAN WELKENRAEDT. — De moordenaar van Carolina Lambertz, werd zaterdag avond aangehonden en in de gevangenis van Verviers opgesloten. Hij is nauwelijks 19 jaar oud en koort toe aan eene deftige familie der gemeente. Maandag morgend deed men een onderzoek in de woning van den plichtige. Men vond eene vest en eene broek, waarop bloedplekken bevonden werden. H...., zoo is de naam van den moordenaar, is over 8 dagen in 't huwelijk getreden. Hij beweert volstrekt onschuldig te zijn. Er werden echter verpletterende getuigenissen tegen hem afgelegd. Een persoon heeft H.. den morgend van de misdaad gezien. Hij begaf zich in de richting van het huis der vermoorde. Toen hij den broeder van het slachtoffer zag aankomen, keerde hij op zijne stappen terug en nam een anderen weg die naar de woning van Lamkertz leidt. Een klein kind, die zich naar de school begaf, zag H.. rond 8 ure, in de binnenplaats der woning van Lambertz treden. Tot hiertoe had H.. altijd eene goede faam genoten. Zijne aanhouding heeft veel opschudding teweeggebracht.

— Men schrijft uit Brussel :

Een acteur van den Muntschouwburg die in *Carmen* de rol van don José met al te veel vuur vervulde, heeft met een scherpen dolk de dame, die hij moest dooden, bijna wezenlijk gedood. De punt van het wapen drong door de kleeren en bracht haar eene lichte wonde toe. Zij kon echter bij het vallen der gordijn met haren *partner* de toejuichingen van het publiek komen ontvangen.

— B.. welke al te veel pintjes gelicht had, kwam in den nacht van maandag tot dinsdag zijne woning, Goudstraat te Brussel binnen gesukkeld en klom zoo goed hij kon de trappen op. Eenskaps verloor hij het evenwicht en kwam van het eerste verdiep in den gang te recht. De hoofdschedel was verbrijzeld. De dood was oogenblikkelijk.

— Een veldwachter van Etterbeek, Decock genaamd, is zondag avond het slachtoffer geweest van een verschrikkelijk ongeluk. Hij ging namenlijk in den kelder van zijn huis, gelegen Gelijkheidstraat, en had eene brandende petroollamp in de hand. Op het midden van den trapgekomen, gleed zijn voet uit. Hij viel en de lamp ontplofte met het ongelukkig gevolg dat in een oogenblik zijne ganische kleederen in brand stonden. Schreeuwende van pijn, liep hij naar boven, waar zijne vrouw en zoon hem ter hulp snelden. Spoedig gelukten deze er in, zijne brandende kleederen door emmers water te blusschen. Hij heeft echter zoo erge brandwonden bekomen, dat men voor zijn leven vreest.

— Het schijnt dat, ondanks het winterseizoen, de razernij onder de honden te Brussel voortleeft. Een hond, door razernij aangetast, heeft verscheidene andere honden gebeten en werd gelukkig door de policie afgemaakt. Een onderzoek heeft bewezen dat het dier in den hoogsten graad door de schrikkelijke ziekte was aangetast.

— VREESELIJKE MOORD TE EECLOO. — *Nadere bijzonderheden.* — Het slachtoffer heet niet Meiresonne, maar wel Mathilde De Poorter, geboren te Eecloo, 4 februari 1866.

Sierens heeft volledige bekentenissen gedaan. Hij brengt in dat Mathilde hem getergd, geplaagd en beleedigd overhellen, en hij ten slotte woedend zijn mes heeft gegrepen...

Hij loochent stellig met voorbedachten rade te werk gegaan te zijn.

Toen de moordenaar te Geet aankwam, werd hij door de talrijk toegestroomde menigte op oorverdoovende uitjouwingen onthaald.

Uit het onderzoek der wetsdokters blijkt dat Sierens, alvorens de misdaad te begaan, zijn slachtoffer op de schandaligste manier mishandelde.

Karel Sierens is geboren te Eekloo in 1860 en was langen tijd brouwersknecht.

— Men schrijft uit St-Nicolaas aan het *Vaderland* :

Al is de ontroering noch groot in onze streek, toch mag men zeggen dat de gemoederen eenigzins tot bedaring overhellen. Eene kleine vertrooisting is gisteren de schuldeischers der bank Talboom-Joos ter oore gekomen. Degene die gelast werden met de zaken der bank in orde te stellen, verklaren ten stelligste dat het passief, daarin begrepen de depots, van vier millioenen frank is.

Het actief zou ten minste twee millioen bereiken. Zoo dat de vereffening omtrent 50 ten honderd voor de schuldeischers zou ophrengen. Men verzekert dat de heer Talboom een vriendschappelijk concordaat zal voorstellen.

— HET IS WONDERBAAR ! Eene enkele doos pastillen Walthery is altijd voldoende om de Verkoudheden, Bronchieden, Kiekhoest, Keelzieken enz. te genezen, 1 fr. overal.

— EEN STERVENDE OP DE BANK DER BESCHULDIGDEN. — Voor de assisen van West-Vlaanderen had een ongewoon voorval plaats.

De genaamde Jules Baillieul, beschuldigd van moord op zijne vrouw, verscheen den 18 dezer voor den jury van Brugge.

De man, sedert lang door teering en beenziekte ondermijnd, wilde, alvorens te sterven, voor de rechters verschijnen, ten einde hij zijnen dood, gerechtveerdigd van zijne moeder en zijn kind te kunnen scheiden.

Dit gebeurde. De debatten deden klaar genoeg het wangedrag zijner vrouw uitschijnen, dat hem tot de misdaad had geleid. Ook eindigde de zitting met eene vrijspraak.

De aandoening door dit vonnis onder het publiek teweeg gebracht, was zeer groot.

— De volgende boerenspreekwoorden zijn over 't weêr van November sinds langen tijd als onfeilbaar in omloop :

1. Sint-Andries schnee
Doet het koren wee.
2. Als St-Marten donker is,
Is 't helder met Kers(e)mis.
3. Wolken op St-Martenfeest
Later kwakkelweer 't meest.
4. Zooals de dag van St-Katrijn
Zal ook de eerste januari zijn.
5. In november zoek een beuk
Geef hem met de bijl een deuk
Dat de spanders springen,
Zijn de spanders nat en koud
Geloof dan wist en zonder fout
Dat nat en kou gaan dringen.
6. Dondert het in november zwaar
Dan volgt een rijk gezegend jaar.
7. Regen en mist
Schimmel in de kist.
8. Kort na den 1^e november
Geeft koude en vorst,
Bederf in de vorst
In 't laatste van december.

— Dinsdag avond, had een afgrijselijk ongeluk plaats gehad te Jurbise. Een weinig voorbij de statie zijn twee meisjes, die over de baan gingen, verpletterd geweest door den trein van Brussel naar Bergen. Eenige oogenblikken later vond men hunne lijken : zij waren afgrijselijk verminkt.

De slachtoffers zijn 16 à 18 jaar oud. Zij waren onder een barreel doorgekropen, terwijl de barreelwachter zich langs den anderen kant der baan bevond.

De hoofden waren letterlijk afgesneden.

— De landverhuizing te Gent neemt op verbazende wijze toe. De konsul der Argentijnsche Republiek heeft op eenen dag niet minder dan 469 paspoorten in orde gesteld, vertegenwoordigende omtrent 200 huisgezinnen.

— Menigeen hoort gaarne zijne eigene stem, maar bijna niemand hoort zijne stem zooals die werkelijk is. Tot die ontdekking is men gekomen door Edison's verbeterden phonograaf. Bij een zaantal proefnemingen is gebleken, dat als de phonograaf de woorden van den eenen of anderen weergaf, diens betrekkingen en vrienden terstond konden hooren wie gesproken had, maar dat in den regel de betrokkene zelf zijn stemgeluid niet herkennen kon.

— Te Beaumont is eene 95jarige vrouw op de ongelukkigste wijze gestorven. Een klein meisje, haar nichtje, stak het vuur aan, de oude vrouw lichte den deksel der stoof op en de vlam deelde zich aan hare kleederen mee. In een oogwenk stond de ongelukkige in vlam en werd, daar de hulp niet tijdelijk genoeg opdaagde, letterlijk verbrand. Zij stierf in de ergste pijnen.

— VOLLE GENEZING. — Cens (Luxemburg), 22^en februari 1888. — Ik bedank u voor de goede Zwitsersche Pillen Hertzog die gij mij gezonden hebt. Ik had draaiingen, slechte spijsvertering en opwerpen der maag. Sinds ik uwe goede Zwitsersche Pillen aan 1 fr. 50 de doos gebruik, ben ik volkomen genezen.

(Handteeken gewettigd.) CH. ROBINET.

Aan M. Peterin, apotheker, 12, Schildknaapstraat, Brussel.

## BUITENLAND.

### Nederland.

DRAMATISCHE SCHIPBREUK IN VOLLEN DAG.

Een groot fransch barkschip is gisteren middag voor Scheveningen gestrand. De wind was zoo hevig dat de reddingsboot tweemaal werd teruggeslagen, terwijl ook de vuurpijlen, door de Noord- en Zuidhollandsche Reddingsmaatschappij afgestoken, hun doel misten.

Tot groote ontsteltenis van de duizende menschen aan het strand, is het schip op ongeveer 500 meters van de kust vergaan. Van het vaartuig is thans niets meer te zien dan een gedeelte van den mast.

Maatregelen werden spoedig genomen om bij het aanspoelen, aan drenkelingen hulp te verleenen en in het *Kurhaus* op te nemen. Twaalf man heeft men in de mast zien zitten.

Ten 5 ure ongeveer, spoelden 2 man, bewusteloos doch nog levend, aan. Zij werden in het Kurhaus opgenomen, waar de De Niet, bijgestaan door zijn broeder, kandidaat in de medecijnen te Utrecht, en later de Vander Mandele hunne hulp verleenden, en er in slaagden hen tot bewustzijn te brengen.

De hoofd-kommissaris van policie, M. Schermbeek, was aanwezig en voorzag de noodige maatregelen.

De naam van 't schip is *Angot*, thuis behoorende te Vennes en gevoerd door kapt. L. Grouhel ; het kwam van Grimsby en was bestemd voor Buenos-Ayres. Voortdurend spoelen stukken van het uiteengeslagen schip aan. Ook de scheepspapieren zijn gevonden. De kapitein is verdronken.

LEELIJK GEMIST. — In het hollandsch blad *Leeuwarder Courant* leest men het volgende :

Een oud vrouwtje van Opsterland bezocht de kermis te Gorredyk, en stapte in den draaimolen. De bel klonk, vooruit ging het, en na eenige malen « gedraaid » te zijn, stond de molen stil en stapte het oudje uit.

Maar hoe was 't nu, ze stond weer in de dubbele straat te Gorredyk, en : « bja miende wel dat ze ynne tram nei hûs stapt wie. » Men begrijpt dat deze vergissing aanleiding tot lachen gaf.

### Duitschland.

Wij vinden in een duitsch dagblad, *De Wiener Vorstadt Presse*, de aankondiging eener uitvinding van den bestuurder der Swiss milk Company te Gosran. Het geldt verdampte melk tot vasten of dikken staat en die door eene toevoeging van water heel en al gelijk wordt aan de oorspronkelijke melk en al de vaste beginselen bevat.

De voordeelen van dat melkpoeder zijn de gemakkelijke bewaring, de zuiverheid, het gemakkelijk en eenvoudig gebruik, de spaarzaamheid en het gemak van vervoer of verplaatsing.

Dezelfde maatschappij bereidim engelingen van die vaste melk met thee, chocoladen en koffie.

De mengeling met chocolaad is bijzonder belangrijk ut hoolde harer voedende eigenschappen.

DRIE KEIZERS TE KEULEN. — In een kiosbureel was men aldaar verwondert toen men hoorde oproepen: Keizer Willem ! Niemand kwam voor, zoo min als toen men keizer Frederik riep. Keizer Hendrik ! klonk het derde maal ; toen verscheen een jonge man en koos... ultramontaan. Van de familie Keizer — vader en twee zonen — was de zoon Hendrik alleen naar de kens gekomen.

Volgens een Duitsch blad gebruikt men tegenwoordig ijzeren visietkaartjes.

Zij zijn uit zeer dun geplet ijzerblik vervaardigd, terwijl de naam daarop in zilverdruk, die scherp op den donkeren grond van het kaartje uitkomt, is aangebracht.

Volgens het blad zijn veertig van die kaartjes op elkaar, niet dikker dan een millimeter. Zij zijn sterk en zeer duurzaam.

### Engeland.

MOORDEN TE LONDEN.

Zooals wij donderdag meldden, heeft de moordenaar van Whitechapel opnieuw van zich doen spreken.

Ziehier nu hoe de zaak zich volgens latere berichten heeft toegedragen.

Eene vrouw van de laagste klas was zeer vroeg in gezelschap van een kerel, die haar had aangesproken, gaan drinken.

Wanneer zij de herberg verlieten, ging de vreemdeling meê naar hare woning. Nauwelijks waren zij binnengetreden, of hij haalde een groot mes uit den zak en sprong op de ongelukkige toe.

Deze, gekwets en bloedend, verdedigde zich krachtadig ; na een langen strijd, nam de moordenaar de vlucht maar zijn slachtoffer vervolgde hem in de straat drie honderd meters ver.

Ongelukkigijk was de policie totaal afwezig, en alhoewel eenige personen den moordenaar vervolgden, is deze er in gelukt te verdwijnen.

De vrouw, die hij heeft willen dooden, heeft toch eene zeer volledige beschrijving van den misdadiger kunnen geven, bij zooverre dat de politie ernstig hoopt, hem deze maal te kunnen vatten, nog voor de week ten einde is.

*Later.*

Geheel de policie is te been, versterkt door een groot getal detectives in burgerkleeding. De waakzaamheidskomiteiten handelen van hunnen kant.

Het gerucht liep eerst, zooals het uit ons telegram blijkt, dat eene vrouw gedood en verminkt was op de zelfde wijze als de andere slachtoffers van *Jack the Ripper* ; het nieuws maakte een diepen indruk die nog niet verdwenen is.

De policie geloft dat de aanslag niet in verband staat met de vorige Whitechapelmoorden.

*De vrees voor Jack the Ripper.*

De rechtbanken van Londen hebben reeds verscheidene mannen moeten veroordeelen, wegens aanvallen op bijzondere personen, die min of meer aan de beschrijving van den vermoedelijken moordenaar van Mary Jane Kelly geleken.

Zoo men een vreemdeling, die in de buurt van Whitechapel niet gekend is, eene rammeling wil doen geven, dan hoeft men slechts te roepen *Jack the Ripper* en aanstonds zijn twintig, honderd handen gereed om den man aan te vallen.

Eenige zijn tot 5 pond, (125 fr.) boete of eene maand gevangenis veroordeeld. De helft der boete is voor den mishandelde, die niet zelden gedwongen is nieuwe kleêren te koopen, omdat de vrouwde menigte de zijne in stukken gescheurd heeft.

Andere vinden er plezier in in 's avonds *Jack the Ripper* te spelen en uit lachmerterij vrouwen met een mes te bedreigen. Een man werd daarvoor tot acht dagen gevangenis veroordeeld.

Drie bootslieden van Dover, die naar een schip in het kanaal vaarden, zijn tengevolge van het kantelen hunner boot in zee gevallen en verdronken. Een van die ongelukkige laat een weduwe en verscheidene kinderen achter.

### Frankryk.

GOUNOD.

Naar het schijnt, is de groote fransche komponist Gounod, de schrijver van *Faust*, ernstig ziek. Hij lijdt aan zijne gewone hersenkwaal, die hem eerst in Engeland overviel, waar de gekende Mev. Weldon hem verzorgde.

REISDUIVEN.

Door besluit van 15 september 1885, werd er jaarlijks eene optelling der reisdulven in Frankryk bevolen.

Deze optelling heeft thans in het departement der Seine plaats gehad en leverde de volgende uitslagen op :

Te Parys zijn meer dan 16 duizend reisduiven toebehoorende aan kweekers of reisduivenvereenigingen, welke groote diensten zouden bewijzen in tijd van oorlog.

Op de kermis te Rouaan zijn twee barakken het Excelsior Théâtre en het Musée Américain, afgebrandt. De schade bedraagt 60,000 franken.

---

DE

# VERVLOEKTE DOCHTER (1)

DOOR

**Emile Richebourg.**

10^de VERVOLG.

XVI. — MEESTER EN KNECHT.

Toen Pier Rouvenat op de hoeve terugkwam, was zijn meester weer wakker.

— Jacques, sprak hij, ik kom van Frémicourt ; de rechters en de gendarmen zijn vertrokken ; gij kunt naar bed gaan om de rust te smaken, die gij zoozeer behoeft ; gij hebt niets te vreezen.

— Wat bedoelt gij ?

— Jan Renaud wordt schuldig geacht ; morgen wordt hij naar de gevangenis te Vesoul vervoerd.

Jacques Mellier staarde Rouvenat verbaasd aan.

— Maar dat is onmogelijk, dat kan niet ! riep hij.

— Toch is het zoo. Jan Renaud zal voor het hof van assisen terechtstaan en — veroordeeld worden.

— Wat ! zijt gij gek ? riep Mellier, hevig ontroerd opspringende.

— Luister ! Vier personen weten het rechte van hetgeen in den afgeloopen nacht is gebeurd : gij — uwe dochter, die u niet zal aanklagen — ik, die zal zwijgen als het graf — en Jan Renaud.

— Jan Renaud, zegt gij ? Jan Renaud weet ?...

— Hij weet alles.

— Pier, wat bedoelt gij toch ?

— Gisteren avond is de Wolvendooder op de hoeve geweest ; hij had zijn geweer bij zich ; daar hij nog naar Terroise morst, en zijn geweer hem maar tot last zou wezen, heeft hij het hier gelaten. Gij hebt *zijn* geweer genomen. Begrijpt gij mij nu ?

— Neen, nog niet !

— Welnu, Jan Renaud heeft van morgen zijn geweer teruggehaald, en de gendarmen hebben het bij hem aan huis gevonden. Een der loopen was afgevuurd ; de uit de wond van het slachtoffer gehaalde kogel...

— Ach, ik begrijp, zei Mellier, de handen voor het hoofd slaande.

— Jan Renaud heeft geraden dat gij...

— Waarom heeft hij het niet gezegd ?

— Dat wil hij niet.

— Ha, bij wil het niet ! herhaalde Mellier zacht, als sprak hij tot zich zelven.

Hij ging naar een kast en haalde er zijn beste kleeren uit.

— Wat wilt ge doen ? vroeg Rouvenat verwonderd en ongerust.

— Ik ga me aankleeden, antwoordde Mellier met klankelooze stem.

— Op dit uur ? Waarom ?

Met donkelende oogen zag Mellier zijn trouwen dienaar aan.

Denkt ge, dat ik laaghartig en eerloos genoeg zou zijn, om een onschuldige in mijn plaats te laten veroordeelen ? sprak hij. Ik heb den jongeling gedood, die mijn naam had geschandvlekt. Men noemt dat een misdaad, een moord, het zij zoo. Maar ik wil niet, dat een ander er voor gestraft zal worden. Ge vraagt waar ik heenga. Ik ga naar Saint-Irun. Ik zal het langs de straten uitroepen, dat Jan Renaud onschuldig is ; dat ik den moord heb gepleegd, en... me daarna dooden.

Rouvenat kruiste de armen over elkander.

— Ge zult het niet doen, sprak hij met nadruk.

— Wie zou het mij beletten ?

— Ik !

— En waarom, als ik het vragen mag !

— Omdat ik het niet dulden zal.

Mellier liet een zeouwachtigen lach hooren.

— Neen, ik duld het niet, vervolgde Rouvenat, zich onverschrokken voor zijn meester plaatsend, ik duld het niet, omdat de zelfmoord een daad van laf hartigheid, een misdaad is. Ge hebt er een begaan, dat is reeds genoeg. Gisteren heb ik uw moordende hand niet kunnen weerhouden, — heden zal ik het wel doen, ik zweer het u. Ge hebt een niet kwaads vermoedende jongeling, dien ge 't tot een misdaad aanrekendet, dat hij uwe dochter beminde, op den weg opgewacht en gedood. Dat is laag, dat is schandelijk. Maar alsof dit nog niet genoeg ware, hebt ge met een ongehoorde wreedaardigheid uwe dochter verjaagd. Zij is heengegaan, het arme kind, en waarschijnlijk zullen we haar nimmer wederzien. En nu zoudt ge in den dood nog vergetelheid willen zoeken. Waarlijk dat zou te gemakkelijk zijn. Antwoord mij, Jacques, indien het gebeurde ongemakt kon worden, zoudt ge den jongeling dan nog dooden ?

— Neen ! Neen ! riep Mellier huiverend en het gelaat met de handen bedekkend.

— En zoudt ge uwe doochter nog verjagen ?

— Ja.

— Welnu, weet ge wat ik uit uw antwoorden kan opmaken ? Dat, hoewel gij misschien berouw hebt over de door u bedreven misdaad, nog niets uw vaderhart heeft kunnen treffen. En nochthans bemindet gij uwe dochter, ja, al tracht ge u zelven anders wijs te maken, ge bemint haar nog. 't Gaat gemakkelijker zich door een schot het leven te benemen dan de gevoelens van het hart te dooden.

Ge zult niet naar Saint-Irun gaan ; ge zult Jean Renaud zich laten opofferen, en gij zult blijven leven. Het berouw zal uw straf zijn. Ik zal u onder uwe droefheid zien gebukt gaan en met smeekende stem, zult ge om uwe dochter roepen.

— Zwijg, Rouvenat, ge martelt mij.

— Maar er zal een tijd komen, vervolgde de oude dienaar, dat God medelijden met u zal hebben en in zijn barmhartigheid zal Hij u vergiffenis schenken. Hij schenkt zelfs aan de grootste misdadigers vergiffenis, als zij zich door oprecht berouw zijn goedertierenheid waardig maken.

— Laat me gaan, Pierre !

— Neen, zeg ik u, neen !

— Aldus wilt gij de rechtschapen, de verstandige, de deugdzame man, een onschuldige laten veroordeelen ?

— Ik verzet me niet tegen Gods beschikking.

— Waarom zou ik mijn elleadig bestaan nog langer voortslepen ?

— Ik heb het u reeds gezegd : om berouw te gevoelen en boete te doen.

— Maar Jan Renaud heeft een teeder beminde vrouw ; sedert kort is hem een kind geboren, terwijl ik niemand op de wereld heb.

— Vergeet ge uwe dochter, ongelukkige ?

— Zij is dood voor mij !

— Het zij zoo, voor net oogenblik ! Maar wat ik doe — hoort ge, Jacques ? wat ik doe — doe ik meer nog om barentwil dan om u. Ik vergeet Genoveva en het kind niet. De eigenaar van Semillon is rijk, hij zal voor de vrouw zorgen en aan het kind een goede opvoeding laten geven. Dat is het wat Pierre Rouvenat, de dienaar heeft besloten, en wat Jacques Mellier, de meester moet doen.

De rollen waren verwisseld : de dienaar was meester over zijn heer ; hij beval, hij deed zijn wil kennen, en de schuldige beproefde te vergeefs zich tegen dien wil te verzetten ; hij was overwonnen, verslagen, en in weerwil van zich zelven, dulde hij de overheersching, die hem zoo stoutmoedig was opgelegd.

Hij slaakte een diepen zucht, zijn hoofd zonk zwaar op de borst en als verpletterd staarde hij met doode blikken voor zich.

Rouvenat greep de pistolen en stak ze in zijn zak. Toen sprak hij op zachter en hartelijken toon ; het zal niet verre van middernacht zijn, wij moeten er aan denken om rust te nemen.

— Goeden nacht, Jacques, tot morgen ! Wanneer ge opstaat, zal al het gras, dat nog op het land staat, reeds gemaaid zijn ; hij verwijderde zich met een bedrukt gelaat.

Twee dagen later, het was zondag, kleedde Rouvenat zich reeds vroeg in zijn beste pak, stak een goed voorziene beurs bij zich, nam zijn stok en stapte den weg naar Civry op. Hij ging bij de vrouw van Jan Renaud een bezoek afleggen.

Genoveva was ontzettend veranderd, de arme vrouw was slechts de schim van hetgeen zij vroeger geweest was. Haar zoo bleek met ingevallen wangen en van het huilen roode oogen zieende, werd Rouvenat smartelijk getroffen.

— Goeden morgen, Genoveva, sprak hij, ik ben naar Civry gekomen, om te zien hoe gij het maakt.

Zij barstte in snikken uit.

— Komaan, vervolgde hij, gij moet moed houden. Genoveva : gij hebt vrienden, die u niet aan uw lot zullen over laten.

— Uw bezoek, mijnheer Rouvenat, is een bewijs dat ik er althans nog een bezit.

— Vergeet ge mijnheer Mellier, Genoveva ?

— O neen, ik vergeet hem niet ; hij is altijd goed voor mij geweest, voor ons..., want ook mijn ongelukkige man was hem veel dank verschuldigd. Jan was zoowel door rijken als door armen geacht, en toch heeft dat hem niet kunnen weerhouden... O, mijnheer Rouvenat, ik wenschte dat ik dood was.

— Dat is een goddelooze wensch, Genoveva !

— 't Is mogelijk ; maar, ziet ge, ik ben zoo ongelukkig. Doch ik moet leven voor mijn arm klein kind. Evenwel, mijnheer Rouvenat, vraag ik mij af, is het geen kind van een misdadiger, van een moordenaar ?

— Genoveva, gij oordeelt streng over uw man.

— Streng ? Maar, mijnheer Rouvenat, indien hij niet schuldig was, zou men hem dan naar de gevangenis te Vesoul hebben vervoerd ? Jan Renaud heeft een hem ombekend jongeling op den weg het leven benomen en tegelijk zijn vrouw gedood.

— Maar hij kan wel ten onrechte verdacht zijn.

— Gij wilt hem verdedigen.

— Gij zijt wel goed, ik dank u. Maar mijn man is in dien vreeselijken nacht niet thuis geweest, en toen de rechter hem vroeg waar hij geweest was en wat hij had uitgevoerd, kon hij niet antwoorden.

— En heeft hij geen woord tot zijn verdediging kunnen zeggen, toen de gendarmen zijn geweer vonden, dat afgeschoten was ?

— Neen ; hij wist niets te zeggen. O, hij is wel schuldig, mijnheer Rouvenat ! Maar gestolen heeft hij niet, dat weet ik zeker. Als hij geld, goud of edelgesteenten had gehad, zou hij ze hier verborgen hebben, is 't niet ?

— Dat is zeker !

— Welnu, de justicie is gisteren hier geweest, men heeft overal gezocht, tot zelfs in de matraasen, maar niets gevonden.

— Die brave Jan Renaud ! dacht Rouvenat, hij heeft de brieven verbrand.

De ongelukkige vrouw weende bitter.

— Genoveva, hernam Rouvenat, op de hoeve nemen wij levendig deel in het ongelok dat u getroffen heeft, en mijnheer Mellier wil niet dat het u aan iets zal ontbreken. Neem deze beurs, er zijn honderd vijftig frank in.

Zij wilde weigeren.

— Neem haar, drong Rouvenat aan. Overigens zal ik u dikwijls komen bezoeken, Genoveva ! Ik herhaal u, mijnheer